

EEN NEDERLANDSE VISIE OVER 1975

De heer K. Hoekstra, voorzitter van de Nederlandse Visserbond, heeft in het mooi kerstnummer van «De Visserijwereld», zijn visie gegeven over wat 1975 voor de visserij was.

Hij schrijft hieromtrent het volgende :

In het begin van 1970 werd onder de vissers de vrees geuit dan wanneer niet spoedig een initiatief zou worden genomen om het steeds verder opvoeren van het motorvermogen in de tongvisserij tegen te gaan, de mogelijkheid van een te sterke bevissing op tong wel eens zou kunnen ontstaan.

De Nederlandse Visserbond, daartoe aangespoord door haar achterban, zocht contact met bepaalde zusterorganisaties om de Nederlandse Overheid te verzoeken maatregelen te treffen tot het niet overschrijden van de grens in de boomkorvisserij van 800 PK. In een Hoofdbestuursvergadering werd daartoe een besluit genomen, waarbij aan het secretariaat opdracht gegeven werd een brief met een dergelijk verzoek te schrijven aan de Directie der Visserijen. Het antwoord op deze brief was negatief. Er was volgens de Nederlandse Overheid geen wettelijke basis om een dergelijke PK-stop in te voeren. Tijdens de jaarvergadering in 1972 werd nogmaals door vele vissers gepleit tot het instellen van een PK-stop doch nu op 1000 PK. Ook toen bleek dat de Nederlandse Overheid nog steeds geen wettelijke middelen, tot het invoeren van een PK-stop, voorhanden had. Nederland bezat op dat ogenblik een jonge moderne vloot, bemand met jonge schippers en vissers. Deze jonge generatie deed niet anders dan elkaar stimuleren in steeds hogere besommingen. Men had niet in de gaten dat deze hogere besommingen een gevolg waren van steeds hogere prijzen. De vangsten vertoonden reeds gedurende een aantal jaren een dalende lijn der PK. Uit de verslagen van de besprekingen zowel op nationaal als op internationaal niveau kon men lezen dat met bezorgdheid gesproken werd over deze dalende lijn. Echter dit werd door de jongere generatie niet opgemerkt. Voor hen telde alleen de besomming en de netto-uitkomst. Deze jongeren generatie had het zo druk met vissen en praten over nog grotere kotters en nog meer PK's dat zij niet toekwam aan het bezoeken van vergaderingen of het lezen van artikelen van hun organisaties.

Tot op een gegeven moment de olie-sjeiks de oliekraan bijna dicht draaiden. De vissers werden hierdoor opgeschrikt. Het gevaar van een oliedistributie leek niet ondenkbaar. De gevolgen waren fataal.

Bij investeringen die gebaseerd waren op olieprijsen van 7 à 8 cent per liter moest opeens gerekend worden met een verdrievoudiging van de prijs. Deze oliecrisis was van invloed op de economische situatie in heel West-Europa. Vooral de prijzen van de luxe vissoorten, waaronder ook tong, kwamen onder zware druk. Italië, een vrij behoorlijke afnemer van tong, maakte de export bijzonder moeilijk. Ook dit had zijn weerslag op de prijs. De organisaties moesten in het geweer om een dreigende catastrofe voor de visserij af te wenden. De gasolie-garantie-regeling deed zijn intrede. Mede onder aandrang van de Nederlandse Minister van Landbouw en Visserij werd de invoer in Italië weer mogelijk. De kosten bleven echter sterker stijgen dan de opbrengst van de vis.

Als klap op de vuurpijl valt dan in november 1974 de beslissing dat de visserij op tong moet worden verminderd. 1975 is het jaar waarin dit voor het eerst zal moeten plaatsvinden. De jonge generatie, die zich tot dat moment alleen had bemoeid met de vraag hoe vang ik zoveel mogelijk tong, wordt opeens voor het feit gesteld dat zij in plaats van meer, minder tong moet gaan vangen. Vooral in de laatste maanden van 1975 wordt een grote onrust vaardig onder de vissers. Aan de ene kant de enorme investeringen, welke vereisen een zo groot mogelijke besomming en aan de andere kant het quotum tong, dat zo goed als zeker is volgevis.

Welk een bijzonder moeilijke situatie.

Vader die vroeger de opdracht kreeg om het organisatorische werk maar op te knappen, krijgt nu het verwijt dat hij niet goed op zijn tellen heeft gepast en zich in de luren heeft laten leggen. Alle Zeerechtconferenties, EEG-onderhandelingen of Noord Oost Atlantische Visserij Conventies doen niets ter zake. Tong moet er komen.

Het feit dat er zonder dat van enige quotering nog sprake was, al diverse kotters voor de wal kwamen, doet niet ter zake. De zondebok is en blijft de quotering. Een organisatie, die met een bloedend hart, omdat men de Nederlandse visserij ook voor de toekomst veilig wilde stellen, voor de quotering gestemd heeft, moet van de baan. Het besef dat alleen met eendracht van macht de Nederlandse Overheid aan haar verantwoordelijkheid kan worden herinnerd, wordt vergeten.

De realiteit van 1975 vraagt om gezond verstand en geen onbezonnen reacties.

De realiteit van 1975 vraagt om samenbundeling en niet om ontbinding.

Moge 1976 worden het jaar van bezinning.

Moge 1976 worden een jaar van het herstellen van fouten gemaakt in de jaren daarvoor.

Dan zal ondanks de duistere wolken Kerstmis 1975 een kerstfeest zijn waarin het licht doorbreekt voor de toekomst. Moge dan ook 1976 een jaar worden waarin vrede, gerechtigheid en tevredenheid openbaar wordt. Zodat onze verwachting is op Hem die alles bestuurt en regeert. Zo zal dan ook alles worden niet zoals wij het willen maar zoals God het wil.

Tot daar zijn visie.

Wij kunnen hem hierin volledig volgen en moeten er aan toevoegen dat, zo Holland veel zwaarder getroffen wordt door de restricties, men dit vooral te danken heeft aan de ongebreidelde stuw van de nieuwbouw, die tenslotte geleid heeft tot catastrofale gevolgen die we kennen, zo 1976 ons geen verandering brengt.

DE BENNENHISTORIE TER VISMIJN VAN OOSTENDE

15 Fr. PER BEN IN PLAATS VAN 8,50 Fr.

Vorige week had te Oostende de aanbesteding plaats voor de concessie der benneverhuur bij het lossen van vis.

Een paar maanden geleden was de kwestie al behandeld in de vissershavenscommissie, waar moest vastgesteld worden dat de huidige concessionaris een merkkelijke prijsverhoging zou daarmstellen. Deze zienswijze was niet moeilijk daar hij geen concurrenten had en de overname van zijn materialen in zijn vorig kontrakt stond.

Zes jaar geleden kwam de Rederscentrale als concurrent met zijn prijs voor de boeg.

Thans was er niemand, zodat de enige offerte 17 fr per ben bedroeg waarvan de helft door de reder en de andere helft door de handelaar te betalen zal zijn.

In feite komt het hier op meer dat per slot van rekening het toch die meders zijn die zullen betalen.

Schepen Dumarey oordelend dat deze abnormale prijsverhoging niet gerechtvaardigd was, heeft de verhuurder bij zich geroepen, zodat na beraadslaging deze zich akkoord verklaarde de prijs vanaf 1 januari op 15 fr per ben te brengen.

Ook de voorwaarden van innen werden vastgelegd.

Tenslotte zullen volgens de uitbater alleen ronde bennen gebruikt worden.

Deze concessie is voor zes jaar afgesloten.

In Zeebrugge worden de bennen geleverd door de stad Brugge, waar tot op heden 6 fr aan de reder en 6 fr aan de handelaar aangerekend werd.